HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

פרה רבוצה בו. וגזלן לא משכח והוי כקרקעות ולר"ת דאמר שדה נגזלת קונה פרה עמה ומייב לשלם דמטלטלין נקנין מגבב קרקע ולרבנן לא קנה שדה ולא פרה שבה: **מתני' לא יחזיר לו במדבר.** מס אין זה מועבו אין זה יכול לכופו לקבל מוכו או פקדונו במדבר דלמו מקום שימור הוא: **על מנת לנתח במדבר.** קס"ד שאמר לו לוה זה על מנת שנגח במדבר ומס אפרע לך לסכי פריך פשיטא והא מתנה בהדיא לקבלו במדבר: **גמ' ניתנה ליבטע.** מס ירלה מלוה דילו על העליונה: ד) **אי בעית למהדוריה ניהלך הפס מהדרנא לך.** ומשמעינן מנא דלמ"ג דלא תנאי גמור הוא דהא אי בעית קאמר הפ"ה כיון דילע למיהו נמי למדבר נפיק על כרחו יקבלו: **רב הונא ורב יהודה אמרי חייב.** לשלס: **פטור.** ומיהו יבבע כדאמר שאין יודע שחייב לו כלום דלא עדיף שאם מברי דהא מ"ל הוה טעין ליה אין לך בידי כלום הוי משבינין ליה שבועת היסת: **דקא מבע ליה.** ומ"ל גזלתני הוה טעבת ברי: **נתח ידי שמיס.** וכיון דקא מודי דולמי גזליה לא נפיק ידי שמיס עד דעביד הסבה אבל סיפא הואיל ולא גזל ידע ולא נגזל ידע ליכא שום טעבת ברי לא לריך למיפך ידי שמיס: **אמר נמי.** להיכא דבא לנתח ידי שמיס אפילו מאן דפטר ליה מדיני אדס מודה דחייב היכא דליכא קבת טעבת ברי הלכך רב הונא דאמר לאוקמה רישא בדלא מבע הואיל וליכא קבת ברי דהא גזלן ידע דגזליה מעיקרא חייב בבא לנתח ידי שמיס: **מתני' חייב בתחריבו.** דמכי גנבה קס ליה ברשותיה והבבה לעבד לאו הבבה היא עד שמודע להו לבעלים: **ומנו אם הגלן.** אחר שהחזירו והיא שלימה הרי יש כאן דעת בעלים: **גמ' לדעת לריך דעת.** אס הכירו הבעלים בשגנב מהן טלה לריך שיודיעם בשימזירה ואי לא הודע להו אע"ג דמנו את הגלן והיא שלימה עדיין חייב בתחריבה דכיון דידע היא ליה גזילה גמורה ובעינן הבבה מעליותא: **שלא לדעת.** לא הכירו בעלים קודם חזרה שהרי לאנס הסירה כלום ולאחר חזרה מנו את הגלן והיא שלימה פטור מנין: **אפיפא.** לא ידעו הבעלים בגניבתו ובחזרתו ומנו את הגלן והיא שלימה פטור אבל ידעו לא מהני הגלן: **ושמואל אמר אין לדעת אין שלא לדעת מנין פוטר וכי קתני מנו את הגלן לחזרה.** אין ידעו אין שלא ידעו וכי משמע מתני' הגונב טלה וגנבה מהן קמי מדקתני סיפא לא ידעו מכלל דרישא בידעו ובחזירה ואת חייב בתחריבו וכן לא ידעו בגניבתו ובחזירתו נמי חייב אבל מנו את הגלן והיא שלימה פטור אין ריאא בידעו אין סיפא דלא ידעו: **ור' יוחנן אומר לדעת מנין פוטר שלא לדעת אפילו מנין לא לריך ומנו את הגלן לריאא.** וכי קתני הגונב טלה דהיינו ידעו אבל בחזירו חייב בתחריבו היכא דלא מנו אבל לא ידעו בבעלים בגניבתו ובחזירתו אפי' אין מנין או שמנו אפילו הוה יודעה פטור: **ורב חסדא אמר לדעת מנין פוטר שלא לדעת לריך להודיעו.** אס לא הודיעו אע"ג דמנו חייב ומנו את הגלן לריאא וכי משמע מתני' חייב בתחריבו אין מנו לא אימתי בזמן שלא ידעו בעלים בחזירתו ובגניבתו ואס מנו הגך דריאא את הגלן לאחר חזרה פטור:

מתי

פרה רבוצה בו ושטפה נהר דר' אלעזר לטעמיה ורבנן לטעמייהו: **מתני'** א)הגוזל את חבירו ב)או שהלוה הימנו ג)או שהפקיד לו בישוב לא יחזיר לו במדבר על מנת לצאת במדבר יחזיר לו במדבר: **גמ'** ורמינהו מלוה משתלמת בכל מקום אבידה ופקדון אין משתלמין אלא במקומן אמר אביי ה"ק ד)מלוה ניתנה ליתבע בכל מקום ה)אבידה ופקדון לא ניתנו ליתבע אלא במקומן: על מנת לצאת במדבר: פשיטא ו)לא צריכא דא"ל ליהוי האי פקדון גבך דאנא למדבר נפיקנא וא"ל איהו אנא למדבר נמי בעינא למיפק אי בעינא לאהדרינהו לך התם מהדרנא לך: **מתני'** ז)האומר לחבירו גזלתיך הלויתני הפקדת אצלי ואיני יודע אם החזרתי לך אם לא החזרתי לך חייב לשלם ח)אבל אם אמר לו איני יודע אם גזלתיך אם הלויתני אם הפקדת אצלי פטור מלשלם: **גמ'** ט)איתמר מנה לי בידך והלה אומר איני יודע רב הונא ורב יהודה אמרי חייב ור"נ ור' יוחנן אמרי י)פטור רב הונא ורב יהודה אמרי חייב ברי ושמא ברי עדיף ר"נ ור' יוחנן אמרי פטור כ)אוקי ממונא בחזקת מריה תנן אבל אם אמר לו איני יודע אם הלויתני פטור ה"ד אילימא דלא קא תבע ליה ריאא נמי דלא קא תבע ליה אמאי חייב אלא דקתבע ליה וקתני סיפא פטור מלשלם לא לעולם דלא קא תבע ליה וריאא בבא לצאת ידי שמים איתמר נמי א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן ל)האומר לחבירו מנה לי בידך והלה אומר איני יודע חייב בבא לצאת ידי שמים: **מתני'** מ)הגונב טלה מן העדר והחזירו ומת או נגנב חייב באחריותו לא ידעו בעלים לא בגניבתו ולא בחזירתו ומנו את הצאן ושלימה היא פטור: **גמ'** אמר רב לדעת צריך דעת שלא לדעת מנין פוטר וכי קתני ומנו את הצאן והיא שלימה אסיפא ושמואל אמר בין לדעת בין שלא לדעת מנין פוטר וכי קתני ומנו והיא שלימה פטור אבולה ורבי יוחנן אומר לדעת מנין פוטר שלא לדעת אפי' מנין נמי לא צריך וכי קתני ומנו את הצאן והיא שלימה אריאא רב חסדא אמר נ)לדעת מנין פוטר שלא לדעת צריך דעת וכי קתני ומנו את הצאן והיא שלימה אריאא אמר ס)רבא

מ"ט

והלה אומר איני יודע. פי' אס הפקיד אללי אבל איני יודע אס אחזרתי לך חייב לכ"ע כמו ריאא דאמרי' לקמן ולסיפא דאמרי' הוא דאמרה לה בסמוך:

רב נחמן ורבי יוחנן אמרי פטור. וקי"ל כרב נחמן בדיני ופירש בקונטרס דאבבעין אותו שבועת היסת שאין יודע לאן עדיף מאילו היה כופר לגמרי ורלה לסובר בקונטרס בליבעה קמי דרב נחמן לפרק שבועת הדיינין (שבועות מ: ושס מת. ד"ה מאן) דאי בליבעה דקתני התס מנה לי בידך אין לך בידי כלום פטור קאמר רב נחמן ומבבעין אותו שבועת היסת אבל אינה לא דאמרי' לסיפא אמאי חייב הא מבבעין אותו שבועת היסת אבל אינה לא דאמרי' ומ"ל הן לומר ס"ל תנאו לי נתמיו לך פטור דלוקח בסיפא דאינה לא דאמרי' לרישא ומ"ל הן לומר ס"ל תנאו לי נתמיו לך פטור דלוקח בסיפא דאינה לא דאמרי' לרישא ומ"ל הן לומר ר"נ דמבבעין אותו שבועת היסת אבל אינה לא דאמרי' לרישא וכן נראה הלכה כלמון הרמבון דליבעה קמי סתמא דגמרא קאמר אבל אינה לא דאמרי' לרישא בתרא רב חביבא הוא דאמרי לה ובפ"ק דב"מ (דף ה. ושס ד"ה אין) גבי הסוא דעיל מייתי נמי ליבעה קמי דר"נ אבל ר"ת אומר דמספק אין לחייבו שבועה היכא דליכא דררא דממונא כיון שיש ג' לשועות ובפ"ק דב"מ (שס) לאו דוקא נקט ליבעה קמי דאי בליבעה היכא דליכא דררא דממונא דאתו סהדי דאכיל תרי מיניהו ושמע ר"י שר"ת היה מניח לדיינין לחייב היכא דליכא דררא דממונא רק שהוא לא היה רולה לדון כן היכא דמודה שחייב לו אלא שטוען לו פרעתי ראה ר"י (ו) ר"ת לחייב שבועה מע"ג דליכא עדים בהיות הודאה והיה יכול לכפור בשעה שטען שפרעתי ואמר דחייב שפיר דררא דממונא כמו הסיא דנתתי לך מע"ג דבהך הודאה יש עדים ולפי פשט הלכה משמע דלאחר דמתני מסיפא חייב לה דררא דממונא משום דליכא עדים בהודאה אע"ג דאמול אן יכול עתה לכפור ורב הסי גלון פי' כמו כן דלא מבבעין ליה היכא דליכא דררא דממונא ומיהו משמתינן ליה על מתני שיבא בשמתא אס הוא חייב ומינו מודה לו:

שלא לדעת מנין נמי לא צריך.

והא דאמר ר' אלעזר לעיל בהכונס (ד' מ.) הכל לריכין דעת בעלים חוץ מהבבת אבידה אין ל"ל דפליג אהא דאע"ג דלריך דעת בעלים היכא דהוי לדעת חוץ מהבבת אבידה אין לריך אפי' הוי לדעת שידוע שאבדה לו אותה אבידה:

קטו א מיי' פ"ל מהל' גזילה ואבידה הל' ז סמג עשין עג טוש"ע ח"מ סי' שסו סעי' ד [רב אלפס כאן וכבב"מ פ"ג דף פז. ושם כל הסוגיא]:

קטו ב מיי' פי"ג מהל' מלוה ולוה הל' ח סמג עשין לד טוש"ע ח"מ סי' עד ס"ג:

קיז ג מיי' פי"ז מהל' שאלה ופקדון הל' יג סמג עשין כח טוש"ע ח"מ סי' לנ סעיף ב:

קיח ד מיי' פי"ג מהל' מלוה ולוה הל' ח סמג עשין לד טוש"ע ח"מ סי' עד סעיף ג:

קיט ה מיי' פי"ז מהל' שאלה ופקדון הל' יג סמג עשין סח טוש"ע ח"מ סי' לנ סעיף ג:

קכ ו (מיי' שם) טוש"ע ח"מ סי' עד סעיף ג בהגה"ט ומי' לנ סעיף ב:

קכא ז ח מיי' פי"ג מהל' טוען ונטען הל' ט סמג עשין לה טוש"ע ח"מ סי' עה סעי' י ומי' שסה סעיף ג בהגה"ט:

קכב ט י מיי' שם הל' ח סמג שם טוש"ע ח"מ סי' סה סעי' ט:

קכג כ ל מיי' פ"ל מהל' גניבה הל' יב סמג עשין לה טוש"ע ח"מ סי' שנה סעיף ב:

ה) כתובות יב: ב"מ נ: קטו: ע"ש ב"ב קלב, ג) [קידושין מה: וש"נ], ג) [כריתות יחיד רבה], ד) כן הגהות הב"ח וכ"ה בס"ד נגמרת וכרס"י וכ"כ הש"ך בשם רש"ל,

הגהות הב"ח

(ה) תוס' ד"ה רב נחמן וכו' ולפי ל"ל את ד"ה שחייב:

מוסף רש"י

ור"נ ור' יוחנן אמרי פטור. מלשלם, ומכל מקום משבינין ליה שבועת היסת שכן הוא בדבריו שאינו יודע שהוא חייב לו (בתובות יב:).

רבינו חננאל

מתני'. הגוזל את חבירו, או שלוה הימנו, או שהפקיד לו בישוב, לא יחזיר לו במדבר וכול'. ורמינהו מלוה משתלמת בכל מקום, אבדה ופקדון אין משתלמין אלא במקומן. תירצה אביי מלוה ניתנה ליתבע בכל מקום, אבדה ופקדון לא ניתנו ליתבע אלא... מתני'. הגוזל את חברו או שלוה הימנו או שהפקיד לו בישוב לא יחזיר לו במדבר. ורמינהי, מלוה משתלמת בכל מקום אבדה ופקדון אין משתלמין אלא במקומן. ותרצה אביי תני מלוה ניתנה ליתבע בכל מקום, אבדה ופקדון לא ניתנו ליתבע אלא במקומן. על מנת לצאת במדבר יחזיר לו במדבר, אוקימנה כגון דאמ' ליה נהוי האי פקדון גבך ואמ' ליה האיך אנא למדברא בעינא למיזל, אמ' ליה אנא נמי התם קא אזילנא דאמ' הכי קאמ' ליה אי מהדרת לי במדבר מקבילנא מינך. מתני'. **האומר לחבירו גזלתיך. הלויתני הפקדת אצלי** וכול'. אוקימנה כגון דלא תבע ליה אידך. והאי דקתאני חייב, בבא לצאת ידי שמים. איתמר מנה לי ביידך והלה אומ' איני יודע רב נחמן ור' יוחנן אמרי פטור ובבא לצאת ידי שמים חייב. איתמר נמי אמר ר' חייה בר אבא אמר ר' יוחנן מנה לי ביידך והלה אומ' איני יודע חייב בבא לצאת ידי שמים.